

Den i stk. 1 foreslåede formulering medfører en legalisering af det forhold, at besøgende på virksomheder får serveret spise- og drikkevarer i virksomhedens marketenderi eller kantine. Dette gælder selvsagt ikke f. eks. kunder i stormagasiner og detailforretninger i øvrigt. Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt at indføre en bemyndigelse for handelsministeren til for særlige kategorier af virksomheder at kunne foretage en nærmere afgrænsning af de adgangsberettigedes kreds såvel i lempe som skærpende retning. Bemyndigelsen forudsættes kun anvendt helt undtagelsesvis og kun efter indstilling fra ledelsen og vedkommende politimyndighed.

Bestemmelsen i stk. 2 opretholder det gældende krav om tilladelse til marketenderivirksomhed, men kun for så vidt angår marketenderier, hvori der serveres stærke drikke. Ethvert marketenderi, hvor der serveres stærke drikke, skal ledes af en marketender, der som hidtil ikke vil kunne drive marketenderiet for egen regning og risiko. Kredsen af virksomheder, der kan få marketenderitilladelse, er den samme som nu. Stk. 2, 3. pkt., tager sigte på arbejdspladser som f. eks. havne, industricentre, værkstedshuse o. lign., hvor der er tale om flere virksomheder inden for samme område. I modsætning til den gældende bestemmelse, hvorefter en marketender blot skal anmeldes til politiet, i København magistraten, foreslås det imidlertid, at politiet skal godkende marketenderen i marketenderier, hvori der skal være en marketender, fordi der serveres stærke drikke, uden at der dog stilles krav om, at marketenderen skal udfylde de samme personlige betingelser som restauratører. I konsekvens heraf foreslås, at marketenderitilladelse i hele landet gives af politiet, og således ikke som hidtil i København af magistraten.

I stk. 2, sidste pkt., bevares det gældende forbud imod, at marketenderne aflønnes med en procentdel af omsætningen af stærke drikke.

I stk. 3 bestemmes, at en marketenderitilladelse kun kan nægtes eller begrænses, såfremt særlige omstændigheder giver anledning dertil. Hvad der gælder for en marketenderitilladelse må så meget mere gælde godkendelsen af marketenderen. Godkendelsen af denne forudsættes i øvrigt ikke at kunne ske, hvis han er så ung eller har haft en så uheldig fortid, at dette giver grund til at antage, at han ikke vil kunne bestride hvervet på forsvarlig måde.

Bestemmelsen i stk. 4 medfører såvel en udvidelse som en indskrænkning af den gældende retstilstand. Bordvin, der også omfatter frugtvin af bordvinstypen af afgiftsklasserne 1 og 2, hvorved forstås såvel rød som hvidvin med under 14 rumprocent alkohol, vil således efter forslaget fremtidig kunne serveres i spi-

setiden i marketenderiet. Derimod vil dessertvine og hedvine fortsat ikke kunne serveres. Samtidig foreslås det, at den hittidige ret til i marketenderiet at udskænke al slags stærkt øl begrænses således, at der fremtidig ikke må serveres stærkere øl end af skatteklasse I, d.v.s. almindeligt pilsner- og lagerøl.

Man finder, at ædruelighedsmæssige hensyn taler for en sådan ændring af de gældende regler, ligesom man har haft for øje, at de hittidige drikkevarer ændres, og at der ved møder, kongresser og lignende, ofte er et naturligt behov for i marketenderier at kunne servere bordvin til maden.

Medens stk. 2-4 alene gælder marketenderier, hvori der serveres stærke drikke, omfatter stk. 5-6 alle marketenderier.

I stk. 5, 3. pkt., er det gældende forbud mod tilbageholdelse i arbejds løn for skyld i marketenderiet af kontrolmæssige grunde udvidet til at omfatte skyld for alt køb i marketenderiet, og ikke blot som nu tilbageholdelse for skyld for stærkt øl.

Ved bestemmelsen i stk. 5, 5. pkt., tilsigtes det at opretholde og udvide de gældende regler om, at der uden næringsbrev kan forhandles visse daglige fornødenheder, uden at der dog gives adgang til forhandling af enhver form for konsumgoder. I øvrigt opretholdes forbuddet mod handel i marketenderier, hvilket dog som hidtil ikke udelukker, at der på andelsbasis finder en fordeling af varer sted, idet dette ikke nødvendigvis er „handel“ i næringslovens forstand.

I stk. 6 er de hittidige lukkebestemmelser opretholdt, idet man uden sådanne ikke vil have mulighed for at skelne mellem servering i marketenderiet og servering for et såkaldt sluttet selskab i tilfælde, hvor dette lovligt vil kunne ske. Også et hensyn til virksomhedsledere tilsiger, at disse i givet fald har mulighed for at kunne henvise til en sådan lovbestemmelse. Lukkebestemmelserne er efter forslaget også gældende for selvbetjeningsmarketenderier. Bestemmelserne i stk. 6, 4. og 5. pkt., træder i stedet for beværterlovens § 26, stk. 9 og 10.

Det nugældende forbud mod udskænkning for unge og berusede vil som hidtil gælde for marketenderier.

ad § 21.

Efter stk. 1 kan pensionater som hidtil drives uden særlig adkomst, men det foreslås, at kun personer med bopæl her i landet fremtidig skal kunne drive sådan virksomhed. Man finder det ønskeligt, at pensionatsindehavere i givet fald ikke skal kunne unddrage sig ansvaret for virksomheden.

Det foreslås at forlade de hittidige begreber „tage i logi“ og servering ved „sluttet bord“, uden at